

ønsket af adskillige her i Landet. Den højtærede Minister gik i lempelige Udtryk, kan jeg sige, stærkt imod Lovforslaget og gav en Redegørelse for, hvorledes det af Folketinget nedsatte Udvalg har set paa Sagen. Jeg vil dog gerne oplyse, at Udvalget til sidst ønskede at henlede Opmærksomheden paa, at disse Forhold stadig maatte være paa Højde med Udviklingen, og Spørgsmaalet er, om denne 80-aarige Ekspropriationsbestemmelse, som findes i Forordningen af 5. Marts 1845, alligevel ikke er saa gammel, at den trænger til nogen Fornyelse eller til et Supplement i en eller anden Henseende. Jeg gør opmærksom paa, at § 10, som ønskes ændret, begynder saaledes: „Til at lede de saaledes forefaldende Taksationer haver Vort Rentekammer at beskikke en Landinspektør“. Jeg ved ikke, om ret mange Medlemmer af dette høje Ting ved, hvad Rentekammeret er for noget, men saa gammel er Bestemmelsen altsaa, at den indeholder et saadant Udtryk.

Den højtærede Minister mente, at man i Virkeligheden havde en Appellinstans i Taksationskommissionen. Dette er for saa vidt rigtigt, som Besigtigelses- og Ekspropriationskommissionen, der i Almindelighed er paa Aastedet — i hvert Fald er Besigtigelseskommissionen nødt til at være paa Aastedet — straks forhandler med dem, der skal eksproprieres fra, og det er vel ogsaa tidt Tilfældet, at man straks eller ved den første Besigtelse kommer overens med en hel Del Lodsejere.

Den højtærede Minister var meget betænkelig ved Lovforslaget, bl. a. fordi man maatte kræve en vis Ensartethed, naar der er Tale om Ekspropriation eller Erstatning for de Ekspropriationer, der foretages. Heri er jeg enig med den højtærede Minister. Heller ikke jeg synes, at dette Lovforslag er ganske tilfredsstillende med Hensyn til at bevare Ensartetheden. Der er to Ting, man skulde tilstræbe, naar man overhovedet gaar ind paa Tanken om en Overtaksationskommission. Det ene er, at Ensartetheden bevares, det andet er, at de lokale Forhold i mange Tilfælde godt kan kræve en lokal Repræsentation indenfor Taksationskommissionen. Dette synes jeg mangler ved den nuværende Ordning. Jeg tror, at Medlemmerne af Taksations- og Ekspropriationskommissionerne mange Steder gaar frem for linealret, der er mange Forhold af lokal Natur, som de ikke er i Stand til at bedømme fuldstændig rigtigt, og jeg er for saa vidt enig med den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, naar han udtalte som sin Opfattelse, at blot der var en Overtaksationskom-

mission, vilde megen Utilfredshed maaske forsvinde. Jeg er klar over, at de Krav, der i mange Tilfælde stilles af Lodsejerne, er urimelige, og der er ingen som helst Anledning til at inødekomme urimelige Krav; men paa den anden Side tror jeg, at de, der er sat til at ekspropriere, i adskillige Tilfælde ikke er i Stand til at bedømme Genen — og det er først og fremmest den Gene, der foraarsages, det er ikke saa meget selve Værdien af Jorden, det drejer sig om — ved at faa en Jernbanelinie ført ind over sin Mark, den være i øvrigt stor eller lille.

Maa jeg med Hensyn til selve Lovforslaget sige, at jeg er ikke ganske sikker paa, at de Bestemmelser, som findes deri om de Medlemmer, der skal udnævnes af de kommunale Raad, er tilstrækkelige. Det Medlem, der skal udnævnes af Grundbesidderen eller Grundbesidderne, maa ikke være i Slægt paa den ene eller den anden Maade med dem, der eksproprieres fra, men det forekommer mig, at den selvsamme Bestemmelse maa gælde for det Medlem, der udnævnes af Sogneraadet, han maa heller ikke have nogen som helst familiær Forbindelse med det Medlem, der eksproprieres fra; det vil vistnok være en Nødvendighed at komme ind derpaa.

Jeg tror altsaa, at hvis man gaar til en delvis lokal Repræsentation paa dette Omraade, vil man, som jeg sagde før, og som det er hævdet af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, i mange Tilfælde komme bort fra den Utilfredshed, der hersker blandt de Mennesker, som der eksproprieres fra, og dersom der blev en Slags Sikkerhedsstillelse af dem, der krævede en Overtaksation, saa at de kom til at betale for denne, for saa vidt Taksationen gik dem imod, synes jeg ikke, at der vilde være stor Fare forbundet med at gaa ind paa en Ordning som den her skitserede. Men da den ærede Ordfører for Venstre (Stensballe) ønskede Sagen henvist til et Udvalg, og jeg ganske deler dette Ønske, kan vi jo dér komme ind paa Enkelthederne i Forslaget. Som sagt, foreløbig vil jeg for mit Vedkommende gerne være med til at arbejde videre paa det Grundlag, der her er lagt af de ærede Forslagsstillere, og saa maa man jo se, hvorledes Forholdene udvikler sig, om der bliver Mulighed for at naa et Resultat.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Efter at det er meddelt, at der vil blive nedsat et Udvalg, har jeg ikke mange Bemærkninger at gøre, men kan hovedsagelig indskrænke mig til at henvise til mine første udførlige Bemærknin-